

Формування моделей індикативного управління розвитком будівельної галузі

*Торкатюк В.І., Нохріна Л.О., Полчанінова І.Л., Жилінська О.І.,
Ксифіліннова О.М., Левченко С.А., Бережна Т.П., Кохан А.А., Харківська
національна академія міського господарства*

Індикативне управління в будівельній галузі поняття відносно нове, і тому від правильного розуміння того, як саме воно повинно здійснюватись, яким чином суб'єкти управління повинні впливати на об'єкти, за допомогою чого цей вплив може бути здійснений, залежить ефективність усього управління галуззю. Зауважимо, що у більшості визнаних підручників з менеджменту ця тема відсутня взагалі чи не розкрита у повному обсязі.

Викладення основного матеріалу дослідження. Категорія "модель управління" є однією з ключових в науці і практиці управління. Це зумовлено тим, що будь-який керівництво вирішує такі питання: як управляти об'єктом, який арсенал управлінських стратегій, важелів і технологій використовувати, щоб ефективно вирішувати завдання?

Модель – це насамперед продукт моделювання, тобто процес, в якому беруть участь об'єкт моделювання і суб'єкт, тобто той, хто це моделювання безпосередньо здійснює. І управлінська, економічна модель не є винятком. Залежно від критеріїв, політичних і економічних ситуацій, установок і завдань, якими керується автор, моделі можуть істотно відрізнятися одна від одної, приблизно відповідати об'єкту і відображати авторську точку зору. Чия модель виявиться кращою, виявляється при порівнянні її з реально існуючим об'єктом і тим, наскільки правильно вона відображає і пояснює явища, що реально відбуваються, і наскільки ефективно дає змогу впливати на керований об'єкт.

Модель індикативного управління розвитком будівельної галузі відображає, яким чином суб'єкт індикативного управління впливає на об'єкт індикативного управління. Суб'єктами індикативного управління розвитком будівельної галузі є Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів, Міністерство регіонального розвитку і будівництва, Міністерство економіки, відомства, адміністрації, керівництво організації, підприємства. Об'єктами індикативного управління розвитком будівельної галузі є будівельна галузь, організації. Важливо зазначити, що будівельна галузь є однією з найважливіших галузей національної економіки, від якої залежить ефективність функціонування всієї системи господарювання в країні. Важливість цієї галузі для економіки будь-якої країни можна пояснити так: капітальне будівництво, напевне, як жодна інша галузь економіки, створює велику кількість робочих місць і споживає продукцію багатьох галузей.

Важливим елементом формування моделей індикативного управління розвитком будівельної галузі є формування індикаторів фінансово-господарської діяльності господарюючих суб'єктів. Індикатори фінансово-господарської діяльності господарюючих суб'єктів повинні відображати

середньогалузеві індикатори і бути внесені в угоди і контракти, що укладаються між Урядом, органами місцевого самоврядування і господарюючими суб'єктами.

Впровадження системи індикативного управління дасть змогу створити ефективну, конкурентну і демократичну модель індикативного управління розвитком будівельної галузі, за якої фактично саме суспільство щорічно за власні бюджетні кошти найматиме державні органи управління та відповідальних посадових осіб для професійного управління галуззю. І, при цьому, суспільство зобов'язуватиме владу досягати в кінці кожного року конкретних результатів роботи, які будуть визначені у системі індикаторів.

Основні індикатори – рівень життя населення, темпи розвитку регіону, міста, району, галузі економіки, розвиток соціальної сфери, підприємств, організацій, величина середньої заробітної плати, інфраструктурна забезпеченість і т. ін.

Система індикативного управління дасть змогу перетворити суб'єктів управління на суб'єкти відповідальності, що будуть переорієнтовані на досягнення чітко визначених соціально-економічних завдань і стануть підконтрольними й підзвітними. Механізм чітко визначених індикаторів дає змогу систематично оцінювати практику державного й муніципального управління і коригувати соціально-економічну політику на всіх рівнях влади, – держави, регіону, населеного пункту, окремого підприємства. У підсумку, це означає – технологічно спрямувати адміністративні процедури регулювання економіки й суспільних відносин на досягнення остаточних цілей і результатів.